

Goedkeuring van twee op 25 April 1952 te Stockholm tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Zweden gesloten Verdragen op het gebied van de belastingen, alsmede enkele wettelijke voorzieningen, welke daarmede verband houden

MEMORIE VAN TOELICHTING

No. 3

In het najaar van 1951 zijn tussen daartoe door de Regeringen van Nederland en Zweden aangewezen vertegenwoordigers onderhandelingen gevoerd over het vervangen door een nieuw verdrag van het op 21 Maart 1935 tussen Nederland en Zweden gesloten Verdrag ter voorkoming van dubbele belasting, dat onvolledig was geworden en op verschillende punten wijziging behoeft. Deze gelegenheid is tevens aangegrepen om besprekingen te voeren over het treffen van een regeling tot het vermijden van dubbele heffing van successierechten. Deze onderhandelingen hebben geleid tot het op 25 April 1952 te Stockholm afsluiten van de in dit ontwerp vermelde Verdragen. De Nederlandse en de Zweedse tekst daarvan zijn opgenomen in het *Tractatenblad* 1952, no. 88 en no. 89.

Aangezien de onderwerpelijke Verdragen niet alleen bepalingen ter vermindering van dubbele belasting bevatten, doch tevens betrekking hebben op uitwisseling van gegevens en hulp en bijstand bij de invordering van de in de Verdragen genoemde belastingen, kunnen zij niet zonder meer krachtens artikel 1 van de wet van 14 Juni 1930 (*Staatsblad* no. 244) door de Kroon worden bekrachtigd, doch behoeven zij vooraf de goedkeuring van de Staten-Generaal.

De in het eerstvermelde Verdrag opgenomen regelingen kunnen in drie categorieën worden onderscheiden, te weten:

1. die betreffende het vermijden van dubbele belasting (artikelen 1 t/m 23);
2. die betreffende het bevorderen van een juiste regeling en richtige invordering van de in het Verdrag bedoelde belastingen, alsmede het vermijden van het ontaan van belasting, een en ander door wederkerige uitwisseling van gegevens en het verlenen van hulp bij de invordering (artikelen 24 t/m 26);
3. die betreffende gelijke behandeling op belastinggebied van wederzijdse onderdanen (artikel 28).

Ad 1. De artikelen, welke betrekking hebben op de vermindering van dubbele belasting betreffen alle bestanddelen van het inkomen en van het vermogen: aan elk bestanddeel of aan elke groep van bestanddelen is een bepaling gewijd, waarbij dit bestanddeel ter belasting wordt toegewezen aan één van de Verdragsluitende Staten. In het ene geval (b.v. opbrengst van roerend kapitaal) wordt aan de domiciliestaat het recht tot belastingheffing toegekend, in het andere geval (b.v. opbrengst van onroerend goed) aan de Staat van oorsprong of ligging, zulks al naar gelang van de aard van de inkomsten of van de vermogensbestanddelen. Bij die verdeling wordt de in soortgelijke verdragen gebruikelijke regel gevolgd, met dien verstande dat hypotheek aan de domiciliestaat worden toegewezen, zulks omdat dit in het oude Zweeds-Nederlandse Verdrag van 1935 aldus was geregeld en van Zweedse zijde op handhaving van dit uitgangspunt werd prijs gesteld. Practisch belang heeft dit punt niet.

Het belangrijkste punt van het Verdrag betreft de aangaande de dividenden getroffen regeling. Zweedse dividenden blijven in Zweden belastbaar (artikel 9, tweede lid). Het tarief van de Zweedse belasting wordt echter verlaagd van 20 % op 10 %, met dien verstande evenwel, dat volledige vrijstelling van Zweedse belasting zal worden verleend, indien de dividenden worden genoten door een in Nederland gevestigd lichaam, dat niet minder dan 50 % bezit van de aandelen in een Zweedse vennootschap, welke vrijstelling in verband met in Zweden gevestigde Nederlandse dochtermaatschappijen belangrijk is.

Tegenover deze concessie laat Nederland, zoals ook in andere verdragen is geschied, de 15 % dividendbelasting op uitgaande dividenden vallen.

Ad 2. De resultaten van de onderhandelingen over de samenwerking met betrekking tot een juiste uitvoering van het Verdrag en tot het tegengaan van belastingontduiking zijn neergelegd in de artikelen 24, 25 en 26. Het eerste artikel regelt de uitwisseling van gegevens, het tweede de hulp bij de invordering van belastingen, die onder het Verdrag vallen, terwijl het derde de verplichting, die elk van de Verdragsluitende Staten bij de twee vorige artikelen op zich neemt, beperkt. In artikel 24 is uitdrukkelijk vastgelegd, dat geen gegevens, waardoor enig handels-, nijverheids- of beroepsgeheim zou kunnen worden geschonden, verstrekt zullen worden. Het bankgeheim wordt tot het beroepsgeheim gerekend. Dit is vastgelegd in het bij het Verdrag behorende Protocol.

Ad 3. Artikel 28 geeft voorschriften omtrent gelijke behandeling van wederzijdse onderdanen. Een dergelijke bepaling komt ook voor in soortgelijke andere verdragen, welke Nederland na de oorlog heeft gesloten.

De in het tweede Verdrag met betrekking tot rechten ter zake van nalatenschappen opgenomen regelingen kunnen in dezelfde drie categorieën onderscheiden worden als die, vervat in het eerstvermelde Verdrag. Slechts de regeling ter vermindering van dubbele belasting (eerste categorie) behoeft enige toelichting.

Het ontworpen Verdrag heeft ten doel de heffing van rechten ter zake van nalatenschappen zowel door Zweden als door Nederland over dezelfde bestanddelen van een nalatenschap zoveel mogelijk te vermijden. Gevaar voor dubbele belasting bestaat voornamelijk op grond van het feit, dat volgens de Zweedse Successiewet successierecht verschuldigd is over de nalatenschap van Zweden, waar ter wereld zij hun laatste woonplaats ook hebben gehad. Ter voorkoming van dubbele belasting zal volgens het Verdrag in de eerste plaats vervallen de heffing van Zweeds successierecht voor zover enkel steunende op het nationaliteitsprincipe (heffing van recht over Zweedse nalatenschappen). In verband hiermede laat Nederland de z.g. „tienjaren regeling” vallen, welke in het kort hierop neerkomt, dat Nederlands successierecht wordt geheven van boedels van Nederlanders, die overlijden binnen tien jaar na hun vertrek uit Nederland. De heffing van successierecht zal voortaan alleen steunen op het domiciliebeginsel en op het situsbeginsel.

Er is overeenstemming over bereikt, dat onroerend goed en bedrijven slechts zullen worden belast in de Verdragsluitende Staat, in welke zulke zaken zijn gelegen. De overige bestanddelen zullen — met uitzondering van enkele, welke van zeer gering practisch belang zijn — slechts aan belasting worden onderworpen in de Verdragsluitende Staat in welke de overledene zijn woonplaats had ten tijde van zijn overlijden.

Tenslotte is op verzoek van de Zweedse delegatie de werking van het Verdrag, voor zoveel de bepalingen ter voorkoming van dubbele belasting betreft, beperkt tot Zweden enerzijds en Nederlanders en Nederlandse onderdanen anderzijds, die bij hun overlijden in een van de Verdragsluitende Staten woonden.

De Minister van Financiën,
VAN DE KIEFT.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.